

כוחה של מצות הצדקה במעמקי הים

ספור מפלא על אמונה, חסד, והשגחה פרטית של השם יתברך (על פי אבות דרבי נתן).

ברוך השם, אנו מתחילים מסע מרתק.
נלמד יחד כיצד מצוה אחת קטנה שעושים
באהבת השם, יכולה לשנות את חקי הטבע!

מַעֲשֵׂה בְּחֶסֶד אֶחָד
נֶשֶׂהָ אֹהֵב אֶת הַנֶּשֶׁם
יִתְבָּרַךְ בְּכָל לְבוֹ.

הוא הָיָה רָגִיל בְּמַצּוֹת צְדָקָה,
וְתָמִיד חֶפֶשׁ לַעֲזֹר לְאַחֵרִים.

כָּל מִטְבֵּעַ שֶׁנָּתַן, נָתַן
בְּשִׂמְחָה.

תָּמִיד הוֹדָה לַנֶּשֶׁם עַל הַזְכוּת
לִיתֵת.

פַּעַם אַחַת, הָיָה עַל הַחֲסִיד
לְצֵאת לְמַסַּע אָרוֹךְ בַּיָּם.

הוא עָלָה עַל הַסְּפִינָה, הִתְפַּלֵּל
הִתְפַּלֵּל לַשֵּׁם שֶׁיִּשְׁמֹר עָלָיו,

וּבָטַח בַּהֲשֹׁגָחַתוֹ שֶׁל בּוֹרָא
עוֹלָם, שֶׁמִּנְהִיג אֶת הַכֹּל.

An illustration of a man with a beard and a cap, wearing a brown robe, standing on the mast of a wooden ship. He is holding onto the mast with both hands. The ship is on a dark, stormy sea with white-capped waves. The sky is dark and cloudy, with a bright light source (the sun or moon) breaking through the clouds, creating a strong beam of light that illuminates the man. The entire scene is framed by a gold border.

לִפְתֹּעַ, בְּאַמְצֵעַ הַיָּם,
הַשְׁתַּנָּה מִזֶּג הָאוֹיֵר!

רוּחַ סְעָרָה חֲזָקָה וְנוֹרָאָה
הִכְתָּה בַּסְּפִינָה.

הַגִּלִּים הָיוּ גְבוּהִים מְאֹד.

אַבְל הַחֲסִיד יָדַע: גַּם בַּסְּעָרָה
הֵכִי גְדוּלָּה, הַשֵּׁם נִמְצָא אֹתוֹ.

הַסְפִּינָה נִשְׁבְּרָה, וְהַחֲסִיד טָבַע בַּיָּם!
הוּא יָרַד לַמַּעֲמָקִי הַמְּצוּלָה, אֶל מְקוֹם חָשׁוּךְ וְעֵמֶק.
נִרְאָה הִיָּה שְׂאִין שׁוֹם דֶּרֶךְ לְהִנָּצֵל...

אַבֵּל אֶצֶל הַשֵּׁם אֵין דְּבַר שֶׁהוּא בִּלְתִּי אֶפְשָׁרִי!

מֶרְחוֹק, עַל שְׂפַת הַיָּם, עֹמֵד עֵנֶק הַתּוֹרָה – רַבִּי עֲקִיבָא.
הוּא רָאָה בְּעֵינָיו אֶת הַסְּפִינָה שְׁטוּבַעַת.
הוּא הָיָה בְּטוּחַ שְׂאִישׁ לֹא נֹצֵל, וְהַתְּפִלָּה עַל נַשְׁמָתוֹ שֶׁל הָאִישׁ.

רַבִּי עֲקִיבָא מְהֵרָה לְבֵית הַדִּין הַגָּדוֹל.
הוּא רָצָה לְהַעֲיִד שְׁהַאִישׁ טָבֵעַ, כְּדִי לַעְזֹר לְאַשְׁתּוֹ שֶׁל הַחֲסִיד,
שֶׁתּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ בְּחַיִּיָּה עַל פִּי דִרְכָּה שֶׁל תּוֹרָה.
רַבִּי עֲקִיבָא רָצָה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְאַמֶּת.

וְאַז... קָרָה מִנְשָׁהוּ מִדְּהִים!

עוד לפני שרבי עקיבא הספיק לעמד ולהעיד, פתאום
הופיע מולו אותו החסיד בעצמו! חי, שלם ובריא!

שאל אותו רבי עקיבא
בפליאה
ובהתרגשות:

ולא אתה הוא
שטבעת ביים?
זאת במו עיני!

ענה החסיד:
הן. אני הוא.

שאל רבי עקיבא:
ומי העלך והציל אותך מן היים?

ח"ך החסיד וענה בבטחון שלם:
צדקה שעשיתי – היא העלתני מן הים!

זכות המצוה, שנעשית באהבת השם,
הפכה לגלגל הצלה רוחני מהמים.

שאל רבי עקיבא: מאין אתה יודע זאת?

ענה החסיד:
כשירדתי למעמקי המצולה,
שמעתי קול רעש גדול מגלי הים!

גל אחד אמר לחברו:
רוצו ונעלה את האיש הזה מן
הים, שעשה צדקה כל ימיו!

הטבע כלו שומע בקול השם!

איך עבודת השם מנצחת את הטבע?

סכנה בטבע

בעולם הגשמי: מים כבדים, סערה
מסכנת, האדם שוקע מטה.

הנס (השגחה עליונה):
השם יתברך מצוה על המים
הכבדים להבדים להרים
את האדם למעלה!

זכות מצוה

בעולם הרוחני: צדקה וחסד יוצרים
אור עצום שעולה לשמים.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, פֶּתַח רַבִּי עֲקִיבָא
וְאָמַר בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה:

בְּרוּךְ אֱלֹהִים,
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
שֶׁבָּחָר בְּדִבְרֵי תוֹרָה
וּבְדִבְרֵי חֻכָּמִים!

שֶׁדִּבְרֵי תוֹרָה וּדְבָרֵי חֻכָּמִים
קִיָּמִים הֵם לְעוֹלָם
וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים!

רַבִּי עֲקִיבָא הַסְּבִיר שֶׁהַפְּסוּקִים בַּתּוֹרָה הֵם הָאֲמֶת הַמוֹחֶלֶטֶת:

שְׁנֵאֲמַר (קוהלת):
שִׁלַּח לַחֲמֹךְ עַל פְּנֵי
הַמַּיִם, כִּי בָרַב הַיָּמִים
תִּמְצָאֵנוּ"
מִי שֶׁעוֹשֶׂה חֶסֶד,
הַחֶסֶד יִחְזֹר אֵלָיו!

וְעוֹד כָּתוּב (מְשַׁלֵּי):
וְצִדְקָה תַצִּיל מִמָּוֶת.

הַתּוֹרָה שֶׁלָנוּ הִיא
תּוֹרַת חַיִּים!

מָה אֲנִיחֵנוּ לומְדִים, ילָדִים יְקָרִים?

✓ אֲנִיחֵנוּ אֶף פַּעַם לֹא לְבַד – הַשֵּׁם אֲתָנוּ
גַּם בַּמַּעֲמָקִים.

✓ מִצְוָה קְטָנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה – בּוֹנָה
אֲרָמוֹנוֹת בַּשָּׁמַיִם.

✓ כְּשֶׁאֲנוּ נוֹתְנִים צְדָקָה וְעוֹשִׂים חֶסֶד,
אֲנוּ מִתְחַבְּרִים לַכַּחַשׁ שֶׁל בּוֹרֵא עוֹלָם!

יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת טוֹב בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם!